

Nr 287.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1928.

Godkänd av andra kammaren den 1 juni 1928.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till hospitalsbyggnader m. m. jämte i ämnet väckta motioner.
(Statsutskottets utlåtande nr 170.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1928 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1928—1929 har Eders Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln, punkt 52, föreslagit riksdagen att, i avvaktan på den proposition i ämnet, som kunde bli riksdagen förelagd, till hospitalsbyggnader för budgetåret 1928—1929 beräkna ett extra reservationsanslag av 3,500,000 kronor.

Sedermåra har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 20 mars 1928 dagtecknad proposition, nr 165, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

1) besluta

dels att det av Västmanlands trängkår tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Sala skall för en beräknad kostnad av högst 1,264,000 kronor omändras till anstalt för manliga asociala imbecilla, avsedd för 380 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Hjalmar Cederström den 7 april 1927 upprättade och i vissa delar den 20 december samma år omarbetade ritningar, i sistnämnda delar betecknade med alternativ II, dock med iakttagande av vissa av departementschefen angivna jämkningar, samt att förty det för nämnda anstalt avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl. Maj:t och kronan tillhöriga byggnader — med undantag dels av en förrådsbyggnad, som enligt upprättat förslag till avtal med staden Sala i anledning av trängkårens upphörande skall tillfalla staden, dels ock av två övriga av departementschefen angivna förrådsbyggnader — skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

dels att det av Svea trängkår tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Örebro skall för en beräknad kostnad av högst 1,354,000 kronor omändras

till anstalt för kvinnliga asociala imbecilla, avsedd för 360 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Cederström den 27 maj 1927 upprättade och i vissa delar den 20 december samma år omarbetade ritningar, i sistnämnda delar betecknade med alternativ II, dock med iakttagande av vissa av departementschefen angivna jämkningar, samt att förtydligt det för anstalten avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl. Maj:ts och kronan tillhöriga byggnader — dock med undantag av en exercisbyggnad, som omförmäles i § 12 av den mellan Eders Kungl. Maj:ts och kronan genom kasernkommittén, under förbehåll av Eders Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande, å ena sidan, samt Örebro stad, å andra sidan, den 17 och den 25 maj 1927 ingångna överenskommelsen — skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

dels att det av Västgöta regemente tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Vänersborg skall för en beräknad kostnad av högst 2,525,000 kronor omändras till sinnessjukanstalt, avsedd för 858 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Cederström den 12 september 1927 upprättade och i vissa delar den 20 januari 1928 omarbetade ritningar, i sistnämnda delar märkta »Kungl. Medicinalstyrelsen», dock med iakttagande av vissa av departementschefen angivna jämkningar, samt att förtydligt det för anstalten avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl. Maj:ts och kronan tillhöriga byggnader skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

dels och att ett för 800 vårdplatser avsett hospital skall, för en beräknad kostnad av högst 7,000,000 kronor, i huvudsaklig överensstämmelse med av arkitekten Carl Westman i november 1927 upprättade riktningar, dock med iakttagande av vissa av departementschefen förordade ändringar, uppföras på det å en av t. f. distriktslantmätaren Georg Tillgren år 1925 sammanställd och kompletterad karta med bruten blå linje och bokstäverna A—B—C—D—E—F—G—H—A angivna området av kyrkoherdebostället $61/64$ mantal krono Kyrkobordet nr 1 och komministerboställena tillhoppa $3/16$ mantal krono Kyrkobordet nr 2 i Umeå socken;

2) under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen sjukvårdsanstalterna, till hospitalsbyggnader för budgetåret 1928—1929 anvisa ett extra reservationsanslag av 3,500,000 kronor.

I sammanhang härmed har riksdagen till behandling förehått två i ämnet väckta motioner, I: 303 och II: 517.

I den förstnämnda motionen har hemställts, att riksdagen ville besluta följande ändringar i Eders Kungl. Maj:ts förslag:

1) att platsantalet å den anstalt, som förlägges till kasernetablissemmentet i Sala, bestämmes till 366 (i stället för 380),

2) att platsantalet å den anstalt, som förlägges till trängkårskasernen i Örebro, bestämmes till 346 (i stället för 360) och att anslaget till denna

anstalt, för anordnande av särskilda ledningar för avledande av dagvatten, höjes med 34,000 kronor till 1,388,000 kronor; samt

3) att platsantalet å den anstalt, som förlägges till kasernerna i Vänersborg, bestämmes till 340 (i stället för 358).

I motionen II: 517 har hemställts, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 165 till 1928 års riksdag måtte, evad propositionen avser uppförandet av ett hospital i Västerbotten, med avslag å Eders Kungl. Maj:ts förslag i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla om förnyad och mera allsidig prövning rörande lämpligheten av att förlägga det nya hospitalet till Vännäs gamla lägerplats och därvid med hänsyn till önskvärdheten av att snabbt häva bristen på vårdplatser för sinnessjuka, anhålla att Eders Kungl. Maj:t måtte förelägga 1929 års riksdag förslag i ärendet och därvid för ändamålet äska ett så mycket större belopp, att arbetena på hospitalet kunna, därest riksdagen bifaller förslaget, drivas så att det planerade hospitalet kan vara färdigt att tagas i bruk vid samma tidpunkt som Eders Kungl. Maj:t nu avsett, varigenom den nu begärda utredningen realiter icke komme att försinka frågans lösning.

I likhet med departementschefen anser riksdagen, att det nu icke längre bör anstå med vidtagandet av mera planmässiga åtgärder för fyllande av den starka bristen på platser å de statliga sinnessjukanstalterna liksom ej heller med ordnandet av frågan rörande vården av vuxna vanartade sinnesslöa. Arbetet med ökande av antalet platser för nu ifrågavarande vårdbehövande bör sålunda enligt riksdagens mening energiskt fortsättas och därvid bedrivs efter en enhetlig plan.

Vad angår frågan om den omfattning, i vilken staten bör hava att tillgodose det konstaterade vårdbehovet för sinnessjuka och därmed sammanhängande spörsmål om eventuell fördelning därav mellan å ena sidan staten och å andra sidan landsting och eventuellt större kommuner (kommunalförbund), vill riksdagen — på sätt ock skett i den föreliggande propositionen — erinra om vad statsutskottet i utlåtande nr 114 vid 1925 års riksdag i denna fråga anförde. I en motion vid sagda riksdag (II: 68) hade framhållits, att det vore nödvändigt att söka även andra utvägar till sinnessjukfrågans lösning än bygandet av statsanstalter samt att denna lösning vore att finna i upprättandet av mindre kommunala anstalter — alltså ej landstingsanstalter — vilka kommunala anstalter skulle åtnjuta statsbidrag till inrättandet. I sitt berörda utlåtande erinrade statsutskottet om medicinalstyrelsens ståndpunkt i frågan och framhöll, hurusom styrelsen anført, att den strävan, som hos oss hittills gjort sig gällande, nämligen att vård å statsanstalt borde beredas alla de sinnessjuka, som överhuvudtaget behövde anstaltsvård, borde fullföljas och platsbristen avhjälpas genom nyanskaffning av statsplatser. Styrelsen hade därför ansett sig böra avstyrka förslag om en uppdelning av sinnessjukvården inom ett län eller en kommun i statsvård för en del av de sjuka och statsunderstödd läns- eller kommunalvård för en annan del. Statsutskottet förklarade, att utskottet anslöte sig till den ståndpunkt, me-

dicinalstyrelsen sålunda intagit till ifrågavarande spörsmål. Mot detta uttalande gjordes icke någon erinran av riksdagen, som i enlighet härmed lämnade berörda motion utan bifall. Skäl för ett frångående av sagda ståndpunkt har icke synts riksdagen föreligga. Riksdagen hyser alltså alltjämt den uppfattningen, att staten bör sörja för all erforderlig anstaltsvård på sinnessjukvårdens område.

I fråga om tiden för den nu ifrågasatta planens genomförande anser riksdagen, att med hänsyn till det trängande behovet av ökat antal hospitalsplatser anskaffningen av dessa bör ske inom så kort tidsperiod, som omständigheterna det medgiva. Oaktat de stora kostnader, som åsamkas statsverket för planens genomförande, synes, såvitt nu kan bedömas, tidsperioden för platsbehovets fyllande böra, i enlighet med vad departementschefen förordat, sättas till tio år.

Mot grundragen i det framlagda förslaget rörande sättet för platsanskaffningen har riksdagen, såvitt för närvarande kan bedömas, icke funnit anledning till erinran. Riksdagen finner sig emellertid sakna anledning att närmare ingå på vad departementschefen yttrat i förevarande hänseende.

Vad departementschefen anfört med avseende å ordnandet av vården om asociala imbecilla har ej givit riksdagen skäl till erinran.

Riksdagen övergår härefter till de i propositionen framlagda förslagen rörande byggnadsarbeten för anskaffande av nya vårdplatser för sinnessjuka och asociala sinnesslöa samt följer därvid den ordning, i vilken departementschefen behandlat nämnda förslag.

Till de förslag, som av Eders Kungl. Maj:t framlagts beträffande den framtida användningen av kasernetablissemmentena i Sala, Örebro och Vänersborg, vill riksdagen giva sin anslutning. Vad särskilt angår etablissemmentet i Vänersborg, anser sig riksdagen böra framhålla, att efter de ändringar i kasernkommitténs förslag beträffande dispositionen av mark m. m., som departementschefen förordat, de utav medicinalstyrelsen uttalade betänkligheterna mot etablissemmentets lämplighet till sinnessjukhus synas i väsentlig mån hava förlorat sin betydelse.

Jämväl vad angår planen för etablissemmentens omändring för de avsedda nya ändamålen, har riksdagen kunnat i allt väsentligt biträda vad departementschefen förordat. Endast beträffande platsantalet vid de ifrågasatta anstalterna har riksdagen ansett vissa jämkningar i förslagen böra äga rum. Riksdagen kan härutinnan i huvudsak ansluta sig till de synpunkter, som i förberörda motion I: 303 framförts i detta hänseende.

Beträffande anstalterna i Sala och Örebro har i motionen framhållits, att de betänkligheter, vilka — på sätt departementschefen jämväl omförmält — från medicinskt håll uttalats mot departementschefens förslag att med patienter belägga det ena utav de i kasernkommitténs förslag upptagna dagrummen i kasernbyggnadernas bottenvåning, grundats därpå, att ifrågavarande två anstalter vore avsedda för huvudsakligen arbetsföra imbecilla samt att dylika patienter mera sällan behöfve vårdas sängliggande. Skulle emellertid detta i vissa fall behöva ske på grund av periodiskt inträdande orostill-

stånd, skedde vårderna då bäst — där enkelrum ej erfordrades — å de vaksalar, som skulle anordnas i två våningar av den ena flygelbyggnaden. Att lugna patienter skulle bliva sängliggande i sådan utsträckning, att ett av dagrummen i själva kasernbyggnadernas nedre våning utan alltför stor olägenhet kunde omändras till sovrum, vore däremot mycket osannolikt. Skulle likväl så mot förmodan visa sig bliva fallet, syntes medicinalstyrelsen icke komma att underlåta tillse, att överbeläggning skedde så långt möjligt, vilket ju vore allmän praxis å hospitalen. Det syntes emellertid icke tillrådligt, att vid fastställandet av platsantalet utgå från att det ena av ifrågasvarande dagrum alltid kunde vara belagt.

Av skäl, som motionären sålunda anfört, har riksdagen för sin del ansett det icke vara lämpligt att vid fastställandet av anstalternas platsantal räkna med en permanent beläggning av ifrågasvarande dagrum. Med hänsyn härtill och i betraktande av att de föreliggande förslagen beträffande Sala- och Örebroanstalterna innebära en avsevärt tätare beläggning å sovsalar än som förutsatts av kasernkommittén, har riksdagen funnit det beräknade antalet reservplatser vid dessa anstalter böra något ökas. Antalet vårdplatser synes därför icke böra sättas högre än till 370 för anstalten i Sala och 350 för anstalten i Örebro.

Vad Vänersborgsanstalten angår, innebär det av departementschefen förordade förslaget endast sådan inskränkning uti det av kasernkommittén och medicinalstyrelsen upptagna dagutrymmet, att detta skulle minskas genom beläggande av det särskilda dagrum, som den översta våningens avdelning i varje kasernbyggnad enligt kommitténs och styrelsens förslag skulle innehålla. Härigenom skulle dagutrymmet för denna avdelning begränsas till den jämväl såsom matsal avsedda korridoren. Beträffande detta departementschefens förslag har i nyssberörda motion I: 303 framhållits, att icke minst med hänsyn därtill, att patienterna å avdelningen enligt förslaget skulle uppgå till det betydande antalet av 58, matsalskorridoren icke kunde bliva tillräcklig som dagutrymme. Ett särskilt dagrum vore även här under alla förhållanden erforderligt. I betraktande av att de lugnaste patienterna borde bo i denna våning, syntes man emellertid utan olägenhet kunna öka beläggningen i våningens sovsalar på sådant sätt, att det i departementschefens förslag beräknade platsantalet, även med dagrummets bibehållande, icke skulle bliva minskat med mer än 6 platser i varje paviljong eller för hela anstalten med tillhoppa 18 platser.

Riksdagen delar motionärens uppfattning om önskvärdheten av ett särskilt dagrum i förevarande våning och har på grund härav ansett en minskning av det beräknade platsantalet böra vidtagas även för Vänersborgsanstaltens vidkommande. Med hänsyn till den genomsnittligt mindre täta beläggning, som föreslagits å sovsalarna i denna anstalt, med därav följande större möjlighet till överbeläggning inom Vänersborgsanstalten än inom Sala- och Örebroanstalterna — ett förhållande, som föranlett departementschefen att ej räkna med särskilt antal reservplatser vid förstnämnda anstalt — har

riksdagen likväl ansett sig vid begränsningen av platsantalet icke behöva gå längre än till 850.

De av departementschefen framlagda beräkningarna av kostnaderna för etablissemangens omändring föranleda icke erinran från riksdagens sida. Vad Örebroanstalten angår, vill riksdagen emellertid beträffande den av departementschefen samt jämväl i motionen I: 303 berörda frågan om anordnande av ledningar för avledande av dagvatten hava uttalat, att närmare undersökning rörande behovet av åtgärder härutinnan synas böra verkställas i samband med byggnadsarbetenas utförande samt att, därest särskilda åtgärder i oförmälda hänseende finnas erforderliga, desamma böra utföras i samband med anstaltens färdigställande, i följd varav eventuellt erforderliga medel härför torde böra äskas för något av de närmaste budgetåren.

Vad departementschefen i övrigt anfört och föreslagit beträffande omändringen av de avsedda tre kasernetablissemangen, har ej givit riksdagen anledning till särskilt uttalande.

Vad här efter angår Eders Kungl. Maj:ts förslag om förläggning av ett hospital å Backen i Umeå socken av Västerbottens län, har riksdagens vederbörande utskott besökt det härför avsedda området för att taga närmare kännedom om områdets beskaffenhet och planläggningen av hospitalet därstädes.

Vid den härvid företagna undersökningen har utskottet kommit till den uppfattningen, att den för hospitalsbygget avsedda platsen måste anses ur olika synpunkter mindre tillfredsställande.

Vad sålunda grundförhållandena angår, har markgrunden, särskilt i betraktande av storleken av de byggnadskomplex, som ifrågasatts till uppförande, syntts mindre god och kunna befaras medföra stora kostnader för grundläggningsarbeten. Ej heller torde det vara uteslutet, att å området grundläggningar komma att uppstå efter byggnadernas uppförande. I allt fall har utskottet icke kunnat av tillgängliga handlingar känna sig övertygat om, att grundförhållandena äro sådana, att det utan ytterligare undersökning kan anses rådligt tillstyrka förläggandet av hospitalet till platsen ifråga.

Vegetationen å byggnadsområdet syntes ock utskottet synnerligen klen. Trädbeståndet å området utgöres i huvudsak av tallskog, vilken emellertid med hänsyn till jordens beskaffenhet besitter ringa växtkraft. Visserligen finnas tillräckliga områden i närheten av själva byggnadsområdet, som kunna tjäna till arbetsfält, men dessa äro till större delen lågt belägna, och jorden därstädes torde vara delvis mindre lämplig för trädgårdsbruk.

Redan av dessa skäl har riksdagen ansett starka betänkligheter möta för bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag beträffande platsen för förläggningen av hospitalet ifråga.

Härtill kommer ytterligare den omständigheten, att, enligt vad av propositionen framgår, det för hospitalets förläggning avsedda området, vilket är av ecklesiastisk natur, skulle ställas till statsverkets förfogande mot erläggande av viss årlig avgäld, vilkens utgörande skulle ankomma på Umeå landskommun. Riksdagen har icke kunnat undgå att ställa sig mycket tvek-

sam mot en dylik anordning. Enligt riksdagens mening bör det anses såsom oefftergivligt, att statsverket tillförsäkras full äganderätt till mark, varå så stora kostnader nedläggas som i det föreliggande fallet ifrågasatts.

Vad angår det i denna fråga motionsvis väckta yrkandet om förnyad och mera allsidig prövning rörande lämpligheten av att förlägga det nya hospitalet till Vännäs gamla lägerplats, har riksdagens vederbörande utskott efter besök å platsen funnit det härför avsedda området ur vissa synpunkter synnerligen väl lämpat för en hospitalsanläggning. Riksdagen anser sig emellertid böra erinra därom, att i Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 50 till 1925 års riksdag angående försvarsväsendets ordnande förutsattes, att flygstationen vid Vännäs alltjämt skulle tidvis tagas i anspråk, förnämligast för vinterflygningar, samt att densamma skulle tjänstgöra såsom mellanstation mellan Boden och flygvapnets sydligare förläggningar. Riksdagen fann ej heller anledning ifrågasätta någon ändring i vad Eders Kungl. Maj:t härutinnan föreslagit, om ock riksdagen ansåg sig böra uttala, att detta icke borde utgöra hinder för val av annan plats, därest förhållandena därtill skulle giva anledning. Vid Vännäs lägerplats har sedermera för avsevärda kostnader ett flygfält planerats och en hangarbyggnad uppförts. Vid sådant förhållande och då, enligt vad riksdagens vederbörande utskott under hand inhämtat, svårigheter torde möta att å annan plats i orten erhålla ett landningsfält för flygvapnet, har riksdagen, såsom nämnt, ej heller i frågans nuvarande läge ansett sig kunna förorda hospitalets förläggning till sagda lägerplats.

Vid nu angivna förhållanden har riksdagen, oaktat riksdagen för visso inser angelägenheten av att ett hospital av den storlek, Eders Kungl. Maj:t föreslagit, snarast möjligt kommer till uppförande inom Västerbottens län, funnit ett uppskov med frågans avgörande ofrånkomligt. En förnyad utredning av frågan synes riksdagen alltså påkallad. Vid denna utredning torde uppmärksamheten böra ägnas åt områden vid älvdalen mellan Backen och Vännäs. Riksdagen förutsätter, att utredningen må kunna slutföras inom sådan tid, att förslag i ämnet kan föreläggas nästkommande års riksdag och att arbetena därefter kunna så bedrivas, att någon nämnvärd tidsspilla med hospitalets färdigställande icke må uppkomma.

På grund av denna riksdagens ståndpunkt skulle visserligen en nedsättning i det av Eders Kungl. Maj:t äskade anslaget kunna ifrågasättas, men riksdagen har med hänsyn till önskvärdheten av att den framlagda, av riksdagen godtagna tioåriga byggnadsplanen må kunna förverkligas genom utförande under den närmaste tiden av andra i densamma ingående arbeten, vilka eljest tänkts fullbordade först vid en senare tidpunkt, ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag beträffande anslagsbeloppets storlek. Storleken av det av Eders Kungl. Maj:t för utvidgning av Piteå hospital och asyl m. m. beräknade beloppet har sålunda icke givit riksdagen anledning till erinran.

Slutligen vill riksdagen, i anslutning till vad departementschefen sammanfattningsvis uttalat angående inventarieutrustningen vid de föreslagna nya anstalterna, framhålla vikten av att åtgärder vidtagas för att arbetena med

nämnda utrustning må kunna igångsättas i god tid före anstalternas färdigställande samt att de i övrigt bedrivs på sådant sätt, att kostnaderna kunna i möjligaste mån begränsas. Riksdagen förutsätter, att inventarierna kunna till väsentlig del tillverkas vid befintliga hospital och andra statens anstalter. Likaså vill riksdagen hava uttalat, att samtliga nu beslutade byggnadsarbeten torde böra verkställas genom byggnadsstyrelsens försorg.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen

I) i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition och ovan berörda motioner (I: 303 och II: 517) beslutat

dels att det av Västmanlands trängkår tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Sala skall för en beräknad kostnad av högst 1,264,000 kronor omändras till anstalt för manliga asociala imbecilla, avsedd för minst 370 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Hjalmar Cederström den 7 april 1927 upprättade och i vissa delar den 20 december samma år omarbetade ritningar, i sistnämnda delar betecknade med alternativ II, dock med iakttagande av vissa av departementschefen och riksdagen angivna jämkningar, samt att förty det för nämnda anstalt avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl. Maj:t och kronan tillhöriga byggnader — med undantag dels av en förrådsbyggnad, som enligt upprättat förslag till avtal med staden Sala i anledning av trängkårens upphörande skall tillfalla staden, dels ock av två övriga av departementschefen angivna förrådsbyggnader — skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

dels att det av Svea trängkår tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Örebro skall för en beräknad kostnad av högst 1,354,000 kronor omändras till anstalt för kvinnliga asociala imbecilla, avsedd för minst 350 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Cederström den 27 maj 1927 upprättade och i vissa delar den 20 december samma år omarbetade ritningar, i sistnämnda delar betecknade med alternativ II, dock med iakttagande av vissa av departementschefen och riksdagen angivna jämkningar, samt att förty det för anstalten avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl. Maj:t och kronan tillhöriga byggnader — dock med undantag av en exercisbyggnad, som omförmäles i § 12 av den mellan Eders Kungl. Maj:t och kronan genom kasernkommittén, under förbehåll av Eders Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande, å ena sidan, samt Örebro stad, å andra sidan, den 17 och den 25 maj 1927 ingångna överenskommelsen — skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

dels ock att det av Västgöta regemente tidigare disponerade kasernetablissemmentet i Vänersborg skall för en beräknad kostnad av högst 2,525,000 kronor omändras till sinnessjukanstalt, avsedd för minst 850 vårdplatser, i huvudsaklig överensstämmelse med av ingenjören Cederström den 12 september 1927 upprättade och i vissa delar den 20 januari 1928 omarbetade ritningar, i sistnämnda delar märkta »Kungl. Medicinalstyrelsen», dock med iakttagande av vissa av departementschefen och riksdagen angivna jämkningar, samt att förty det för anstalten avsedda området jämte därå befintliga, Eders Kungl.

Maj:t och kronan tillhöriga byggnader skall från och med den 1 juli 1928 överföras från försvarsväsendet;

II) avslagit Eders Kungl. Maj:ts proposition, i vad densamma avser beslut om uppförande av ett hospital å vissa ecklesiastika boställen i Umeå socken;

III) under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen sjukvårdsanstalterna, till hospitalsbyggnader för budgetåret 1928—1929 anvisat ett extra reservationsanslag av 3,500,000 kronor.

Stockholm den 1 juni 1928.

Med undersätlig vördnad.
